

pjekne pschistojne Stawy. Ale ton Czert, dyž može a Boh jemu to pschida, skasy to Czjeto, a naczi Schkodu. Tehodla dyrbi- my wufnycz, schtož so nam wot tajkeho Ne- sboža stane, so so to wot Czerta itane, kiž žanemu Czlowekej, wošebnje tym Kšcheszi- janam, dobry neje, a jim nicžo Dobrego ne- popšcheje.

To je sawjeszje hubena Wjez, so ton sty a mozny Nepscheczal tak wele Zaloszje naczi- nicž može. Ale ja to troschtuje nas to džen- šnische Szenje, so wjestu Pomoz pscheczimo tajkemu Nepscheczalej mamy. Pschetož tudy widzimy, kajž sw. Jan praji, 1 Jan. 3: So je so ton Syn Boži tehodla sjewit, so by won te Skutki teho Czerta ska- syl. Pschetož, dokelž ton Czert tehodla do Paradisa pschischol bje, so by nascheho Kne- sa a Boha Skutt skasyt, a stejnu dweju fro- mneju a swjateju Czlowekow, Hadama a Jywy, nepošluschnej stej Czlowekow sczinił, da tež neje to Boh czerpicž zyl, ale je na to myšlit, kak by so na swojim Nepscheczalu weczit. Sczini tehodla sašo zyle a dobre, schtož bje ton Czert roklamal; a roslame Czertej tež jeho Skutt, ton Njech, tu Šmercz a Helu. Tež losuje won, kajž my tudy widzimy, ton Jasyf, kotryž Czert swja- sat, a wotezini tej Buschi, kotrejž won saty- kal bjesche. Kdokonenju teho Skutka je Kry- stus pschischol, a cžini jon stajnje bes swoji- mi Kšcheszijanami.

Stym nech je dosž wot teho Džiwa a Skutka nascheho Knesa Krystusa prajene, skotrymž so dženša wopokasat je, so won je- dyn Pomoznik tych hubenych Ludži je, kiž ze hojicž schje Brachi, kotrejž ton Czert nam na- cžinił je, a ze jeho wot nas wotehnacž.

II. a) Ton Knes ze nam pak stym Džiwom tež wopokasacž, kak cži dwje Wjezy wo- šebnje na jenym Kšcheszijanu so itacž dyr-

bitej, so bychu na jene duchomne Waschnje tej Buschi wotewrenej, a ton Jasyf wotwjajany byl, a so Krystus ton Skutt schjednje we swojej Zyrf- wi pscheczimo Czertej wopokasacž ze. Tu cžjelnu Dobrotu, dyž cžitej Buschi a Jasyf dawa, wopokaze won tež Bohanam. Ale jeno tym Kšcheszijanam wopokaze won tu duchomnu Dobrotu, so jim Buschi wote- wri, a Jasyf losuje na duchomne Waschnje. Pschetož to je wjesta Wjez, so my schitku na- jchu Šbožnosž jeno psches Bože Šsłowo mamy. Schto bychmy hewak wot Boha wedžili, wot teho Knesa Krystusa a jeho Wopora, a wot swjateho Ducha? Tehodla je hischeže dženšnische Džen to ton najwečzi Džiw, a ta najkrašnischa Džibrotu, komuž Boh tajke Wucho dawa, kotrejž jeho Šsłowo rad šlyšchi, a tajki Jasyf, kotryž Boha cžeszi, a jeho nehani.

Naschi Pscheczimnizy, cži Podjanszy, su tawšent mol hubenišchi, dyžli ton Njemny tu- dy. Pschetož woni maju lute luche Buschi, a hacž runje Bože Šsłowo maju, da jo tola nochzedža a nemoža šlyšhecž. Runje kajž my na tych newjerjazych Židach widzimy; dyž nasch luby Knes Krystus te najrensche Prjedowanja wot Wodacža tych Njechow a wječneho Žiwjenja djeržesche, da šnemdrichu so, a nechachu jo niz jeno šlyšhecž, ale ha- njachu jo hischeže ktemu. Tajzy lušchi a nje- mi su hischeže schizy, kiž Bože Šsłowo šly- šhecž nochzedža; haj woni su wele hubeni- šchi, dyžli ton bohi Czlowek tudy. Pschetož woni se swojim Jasyfkom nicžo wjazy nemo- ža, dyžli Boha haničž, a wot jeho Šsłowa, teho najwečzeho Schaza, to najhorsche ry- cžecž.

Cži pak, kiž Bože Šsłowo radži šlyšcha, a kotrymž Krystus praji, kajž tudy ktemu Njememu: Hephata! Wucho, wotewr- so! Cžišami su cži, kotrymž prawje pom- hane je pscheczimo Czertej. Pschetož Boh